

ZARZĄDZENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

zarządził:

- 1. nie stwierdzić podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2023 r., sygn. akt III KK 267/23, o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej;**
- 2. nie stwierdzić podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 października 2022 r., sygn. akt II AKa 267/22;**
- 3. określić sprawę jako załatwioną w inny sposób.**

UZASADNIENIE

W postanowieniu składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., I KZP 17/22, przyjęto, że nie jest dopuszczalne wznowienie z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Odnosić ponadto trzeba, że z akt sprawy kasacyjnej o sygn. III KK 267/23 wynika, że zarówno skazany, jak i jego obrońcy, zostali poinformowani o wyznaczeniu do tej sprawy SSN Ryszarda Witkowskiego i nie złożyli wniosków o jego wyłączenie od jej rozpoznania, co jest dopuszczalne w świetle utrwalonego

orzecznictwa w trybie art. 41 § 1 k.p.k. Zatem już na przedpolu rozpoznania kasacji istniała prawna możliwość wyłączenia sędziego. Wznowienie postępowania nie może przy tym służyć do przeprowadzania testu niezawisłości sędziego, skoro służą temu celowi odmienne instytucje przewidziane prawem.

Brak było ponadto podstaw do wznowienia z urzędu w oparciu o art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 października 2022 r., sygn. akt II AKa 267/22. W świetle uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, do której odwołuje się w sygnalizacji obrońca, sam fakt powołania sędziego sądu powszechnego przez kwestionowaną Krajową Radę Sądownictwa nie pozwala jeszcze na przyjęcie, że w sprawie ujawniła się bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Na inne okoliczności obrońca zaś nie wskazuje. Również we wniesionej od wskazanego wyroku Sądu Apelacyjnego kasacji nie powołano się na naruszenie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Dlatego też zarządzono, jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]